

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۶۸ | شهریور ۱۴۰۰

نوجوان
بازار

۵

تندیس آزادی

جهان امروز ما، به دلیل نامحدود بودن روابط گسترده و آسان افراد با تمام دنیا، در مفهوم تعصب، دچار یک سری تغییرات شده است که اصولاً بد نیست. تا زمانی که این تغییر باعث تغییر دیگر مفاهیم، مانند آزادی نشود. درست است که مرزبندی‌ها با توجه به پیشرفت ارتباطات تغییر کرده، ولی تعصب با دو بال هویت و آزادی است که معنای دقیقی پیدا می‌کند. با یک جمع از هم‌سن و سال‌های شما نشسته بودم که همین طوری پرسیدم اگر می‌توانستید انتخاب کنید، کجا را برای زندگی انتخاب می‌کردید؟ به جز یک نفر بقیه کشورهای غیر از ایران را اسم بردند. از عراق تا آمریکا هم بین گزینه‌ها بود. آیا این معنی‌اش بی‌تعصبی است؟ نه، شاید معنی و مفهوم آزادی، مزره خاک و وطن تغییر کرده باشد. اصلاً همین دسترسی بی‌پایان به اطلاعات باعث شده هر لحظه بتوانی خودت را در گوشه‌ای دیگر از این جهان حس کنی. نه؟!

تعصب مورد نیاز

اگر تعصبی در کار نبود، آیا جنگ‌ها جهانی می‌شدند؟ شاید سربازها به جای نشانه گرفتن سر و قلب هم، کنار هم قهوه می‌نوشیدند و به خانه‌هایشان، کنار خانواده بازمی‌گشتند. به راستی، رودخانه‌ای که به طول تاریخ جاری است و خون مظلومان در آن می‌جوشد، از جایی غیر از تعصب سرچشمه می‌گیرد؟ اگر عرق و تعصب ملی نبود، هویت‌های ملی باقی می‌ماندند یا همه زیرسلطه قدرتی واحد و زورگو شکل می‌گرفتند؟ چیزی که بدیهی است، این است که تعصب برنده‌ترین تیغ تاریخ در دست بشر بوده. وقتی این تیغ بر اساس غریزه شکل بگیرد و منطق و ادراک در آن نقشی نداشته باشد، آفتاب آگاهی غروب و تعصب کورگورانه که ریشه انسانیت را می‌زند رشد می‌کند. شهدای هشت سال دفاع مقدس و سربازان داعش، هر دو متعصبند، یکی با پشته‌های منطقی و عقلی همراه با احساسات و دیگری با عقاید فاقد احساسات و منطق انسانی.

میدین غیرایران!

تاریخ را باید ورق بزنید و گرنه من اگر یک جمله به شما بگویم خاندان پهلوی چطوری ما را توسری خور بار آوردند باور نمی‌کنید. ولی اصلاً یک نمونه بارز همین واکسن کرونا که همه کشورها در تب و تاب تزریق آن هستند و کمتر کشورهایی توانایی ساخت آن را دارند. حالا که خوشبختانه کشور ما چندین نوع از این واکسن را ساخته و واکسن کو ایران برکت، در بین این واکسن‌ها به چرخه واکسیناسیون عمومی راه پیدا کرده است، طبیعتاً استفاده از کالای ایرانی برای ما غرورآفرین است. ولی باز افرادی هستند که باور دارند ایران حتی توانایی ساخت یک آفتابه ساده هم ندارد، چه برسد به واکسن کرونا. نشان ساخت ایران، باید باعث افتخار و غرور ما شود ولی متأسفانه خلاف این مساله دیده می‌شود. چیزی که نسل به نسل در ذهن ما رخنه کرده و بدبختانه هرچه جلوتر آمدیم وضع بدتری هم پیدا کرده. نسل جدید هم ادامه همان مسیر غلط است. کاش یک جا این دومینوی عدم خودباوری را قطع کنیم. تا مثلاً برند دو چرخه ایرانی که فروش بین‌المللی اش میلیاردی است، برای فروش در داخل، مجبور نشود برچسب خارجی روی محصولش بچسباند!

مسؤولان به‌گوش!

هواپیمای اوکراینی که سال ۹۸ به اشتباه مورد هدف قرار گرفت، تیتریک رسانه‌های داخلی و خارجی بود اما کسی به این مساله توجه نکرد که آن دانشجویان دانشگاه شریف، چرا از ایران می‌رفتند؟ چرا سالانه تعداد بالایی از نخبه‌های علمی و ورزشی ما، از کشور مهاجرت می‌کنند و دیگر باز نمی‌گردند؟ قاعدتاً تمام آنها به حدی به کشور و خانواده خود علاقه دارند و دلتنگ کشور خود می‌شوند، ولی این نارضایتی عظیم به نسبت وضعیت کشور باعث می‌شود آنها تعصب ملی خود را زیر پا بگذارند و برای آینده بهتر، راهی کشوری دیگر شوند. کسی از لژیونر شدن مهدی طارمی و علیرضا جهانبخش ناراحت نمی‌شود، اتفاقاً باعث افتخار هر ایرانی است. در واقع رفتن به کشورهای دیگر عیب نیست؛ دل‌کندن از آب و خاک بد است. همه چیز را گفتیم و دلمان نیامد نگوییم کم کاری خیلی از مسؤولان باعث شده خیلی از نوجوانان و جوانان، نگران آینده خودشان باشند و برای ساختن رویاهایشان مهاجرت کنند.

هومی به نام «تعصب»

با دلم با تو نه

ده است و مفاصل و پیکر انسان را با هم اتصال می‌دهد. عصب‌ها اصولاً اشتباه نمی‌کنند و صب برمی‌گردد، برابر است با طرفداری، مقید بودن، وابستگی، همبستگی شدید، اشتیاق و... نخبیر صحبت از عشق و کراش و از اینجور حرف‌ها نیست؛ حرف از پابندی به یک مفهوم، بی‌خوابی.

نمی‌کشد

کارها در این دوره و زمانه و البته انجام ندادن خیلی دیگر از کارها همین علاقه ده علائق ما نقش زیادی در شکل‌گیری نوعی از تعصب در وجود ما دارند. علائق ت بسیار تأثیرگذار است، به صورتی که شاید برای رسیدن به آن علاقه، ملیت دیگر طرفداری از یک مساله، خود یک هویت تازه برای نسل نو، بسازد. مثلاً موسیقی را نمی‌توان بزرگسالان روی سبک و خواننده مورد علاقه خود چقدر تعصب دارند؟ حالا درباره است یک کلمه بگویم «BTS». همین الان گروه قابل توجهی از شما خوانندگان، به ولی چشم‌هایتان تیزتر شده که ببینید این از همه جایی خبر چطور جرأت کرده ما را بی‌مقدمه بیاورد و... ولی از شوخی که بگذریم قطعاً این روزها برخلاف گذشته صد ما را به چیزی بشناسند، مصرف و علائق شخصی ماست که ما را با دیگران در زری فراتر از مرزهای خاکی.

وردان

سات قوی‌تر است. همین مسأله شاید کمک کمی زودتر از قدیمی‌ترها جو زده ن بیجانی هم، در تعصب هایمان بی‌تأثیر نیست. مثلاً شاید برخورد کردید که وقتی دو بود که به کسب درآمد آنها منجر می‌شود، با هم درگیر می‌شوند؛ طرفداران این خواننده سالم برای هم نمی‌گذارند و هر فحش و ناسزایی که تصور می‌کنید به گروه مقابل خود، هیچ سودی هم برایشان نداشته باشد. گاهی این نوع از تعصب پایش به فوتبال هم رون از زمین بازی، مهم‌تر از اتفاقات داخل آن می‌شود.

شما تعریف دارد؟ یا بهتر بگویم در جهانی س حضور در باشگاه بارسلونا، از این تیم ساسات قرار می‌گیرد که حتی نمی‌تواند نمی‌گوید که مسی با این همه سن و ین شکلی گریه می‌کند؛ حتی دستمال رخته می‌شود. این یعنی تعصب، حتی ن، به حضور شماره ۱۰ کاتالون‌ها در تیم

نه‌ها

باطبان، محدود به برج‌های آن کرده است، برج‌های بلندی که اگر کسی بخواهد نوک ش می‌افتد، اما کسی میلیون‌ها کارت خواب در کوچه پس‌کوچه‌های آن را نمی‌بیند. به، به عنوان یک رژیم اشغالگر، در رسانه‌ها پخش نمی‌شود اما مارول که با قهرمانان م جهان را نجات می‌دهد، آمار بیشترین فروش فیلم در گیشه را در اختیار می‌گیرد. هم وجود دارد. ایران در فیلم‌های راه‌یافته به جشنواره‌های بزرگ سینمایی، کشوری بی در صنعت و تعاملات اجتماعی است و حقوق اولیه شهروندی در آن هیچ معنایی یک توریست به ایران بیاید و واکنش‌های خود را به نسبت وضعیت ایران در شبکه‌های ف در نوع برداشت کاملاً مشخص می‌شود. پس نمی‌شود کتمان کرد نوجوانی که ود است، خیلی به فرار از این دنیای نامطلوب به سمت آن بهشت دروغین فکر نکند.